İSVİÇRE KONFEDERASYONU İLE

TÜRKİYE CUMHURİYETİ ARASINDA

GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE

ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME

ANLAŞMASI

İSVİÇRE FEDERAL KONSEYİ

VE

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ

Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen bir anlaşma yapmak isteğiyle

AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR:

Madde 1
KAPSANAN KİŞİLER

Bu Anlaşma Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2
KAPSANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, bir Akit Devlet veya politik alt bölümleri ya da mahalli idareleri adına gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile ücret veya maaşların toplam tutarı üzerinden teşebbüsler tarafından ödenen vergiler ve sermaye değer artışlarına uygulanan vergiler de dâhil olmak üzere, toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm olağan ve olağanüstü vergiler, gelir üzerinden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı mevcut vergiler özellikle:

a) İsviçre'de:

gelir (toplam gelir, kazanılmış gelir, sermayeden elde edilen gelir, sınai ve ticari kazançlar, sermaye değer artış kazançları ve diğer gelir unsurları) üzerinden alınan federal, kantonal ve mahalli vergiler;

(Bundan böyle "İsviçre vergisi"olarak bahsedilecektir);

b) Türkiye'de:

i) gelir vergisi;

ii) kurumlar vergisi;

(Bundan böyle "Türk vergisi" olarak bahsedilecektir).

4. Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Akit Devletlerin yetkili makamları, ilgili vergi yasalarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

5. Anlaşma, her bir Akit Devletin bahis, kumar veya piyango kazancı üzerinden aldığı vergilere uygulanmayacaktır.

Madde 3
GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini gerektirmedikçe:

a) i) “İsviçre” terimi İsviçre Konfederasyonu anlamına gelir;

ii) “Türkiye" terimi, Türkiye Cumhuriyeti topraklarını, kara sularını, bunun yanı sıra Türkiye Cumhuriyeti’nin uluslararası hukuka uygun olarak doğal kaynakların işletilmesi ve korunması amacıyla münhasır yargı yetkisi veya egemenlik haklarına sahip olduğu deniz alanlarını ifade eder;

b) "bir Akit Devlet" ve "diğer Akit Devlet" terimleri, metnin gereğine göre, İsviçre veya Türkiye anlamına gelir;

c) "vergi" terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kapsanan herhangi bir vergi anlamına gelir;

d) "kişi" terimi, bir gerçek kişiyi, bir şirketi ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsar;

e) "şirket" terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

f) “ana merkez” (kayıtlı merkez) terimi, İsviçre Borçlar Kanunu’na göre tescil edilen ana merkez ya da Türk Ticaret Kanunu’na göre tescil edilen kanuni ana merkez anlamına gelir;

g) "vatandaş" terimi:

i) bir Akit Devletin vatandaşlığına sahip herhangi bir gerçek kişiyi;

ii) bir Akit Devlette yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir hükmi şahsı, ortaklığı veya derneği

ifade eder;

h) "bir Akit Devletin teşebbüsü" ve "diğer Akit Devletin teşebbüsü" terimleri sırasıyla, bir Akit Devlet mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs ve diğer Akit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs anlamına gelir;

i) "yetkili makam" terimi:

i) İsviçre'de, Federal Vergi İdaresi Direktörünü veya onun yetkili temsilcisini;

ii) Türkiye'de, Maliye Bakanı'nı veya onun yetkili temsilcisini

ifade eder;

j) "uluslararası trafik" terimi, yalnızca diğer Akit Devletin sınırları içinde gerçekleştirilen gemi, uçak veya kara yolu nakil vasıtası işletmeciliği hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü tarafından gemi, uçak veya kara yolu nakil vasıtası işletilerek yapılan taşımacılığı ifade eder.

2. Anlaşmanın bir Akit Devlet tarafından herhangi bir tarihte uygulanmasına ilişkin olarak, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, metin aksini gerektirmedikçe, Anlaşmanın uygulanacağı vergilerin amaçları bakımından, o tarihte bu Devletin mevzuatında sahip olduğu anlamı taşıyacak ve bu Devletin yürürlükteki vergi mevzuatında yer alan bir anlam, bu Devletin diğer mevzuatında bu terime verilen anlama göre üstünlük taşıyacaktır.

Madde 4
MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, "bir Akit Devletin mukimi" terimi, bu Devlet, herhangi bir politik alt bölümü veya mahalli idaresi de dahil olmak üzere, bu Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgah, ana merkez (kayıtlı merkez), yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefi olan kişi anlamına gelir.

2. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişinin durumu aşağıdaki şekilde belirlenecektir:

a) Bu kişi, yalnızca daimi olarak kalabileceği bir evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi varsa, bu kişi, yalnızca kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu (hayati menfaatlerin merkezi olan) Devletin mukimi olarak kabul edilecektir;

b) Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi yoksa bu kişi yalnızca kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;

c) Eğer kişinin her iki Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev söz konusu değilse, bu kişi yalnızca vatandaşı olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;

d) Eğer kişi her iki Devletin de vatandaşı ise veya her iki Devletin de vatandaşı değilse, Akit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşma ile çözeceklerdir.

3. Gerçek kişi dışındaki bir kişi 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi, yalnızca etkin yönetim merkezinin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir.

Madde 5
İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "işyeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. "İşyeri" terimi özellikle şunları kapsamına alır:

a) Yönetim yeri;

b) Şube;

c) Büro;

d) Fabrika;

e) Atölye;

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer.

3. “İşyeri” terimi aynı zamanda aşağıdakileri de kapsar:

a) Altı aydan fazla devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi veya bunlarla bağlantılı gözetim faaliyetleri;

b) Bir teşebbüs tarafından, çalışanları veya teşebbüs tarafından bu amaçla görevlendirilen diğer personel aracılığıyla bir Akit Devlette ifa edilen ve herhangi bir 12 aylık dönemde (aynı veya bağlı proje için) toplam altı aylık süre veya süreleri aşan, danışmanlık hizmetleri dâhil hizmet tedarikleri.

4. Bu maddenin daha önceki hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, "işyeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

a) tesislerinin, teşebbüse ait malların veya ticari eşyanın yalnızca depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;

b) teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;

c) teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca bir başka teşebbüse işlettirilmek amacıyla elde tutulması;

d) işe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca teşebbüse mal veya ticari eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

e) işe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca teşebbüs için reklam, bilgi sağlama, bilimsel araştırma veya hazırlayıcı veya yardımcı nitelik taşıyan benzer nitelikteki faaliyetlerin yürütülmesi amacıyla elde tutulması;

f) işe ilişkin sabit yerdeki bütün faaliyetlerin bir arada yürütülmesi sonucunda oluşan faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı nitelikte olması şartıyla, işe ilişkin sabit bir yerin yalnızca a) ila e) bentlerinde bahsedilen faaliyetlerin birini veya birkaçını bir arada yürütmek amacıyla elde tutulması.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir kişi -6 ncı fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki bir acente dışında- bir Akit Devlette, bir teşebbüs adına hareket eder ve o teşebbüs adına sözleşme akdetme yetkisine sahip olup, bu yetkisini mutaden kullanırsa, bu kişinin faaliyetleri, 4 üncü fıkrada bahsedilen ve anılan fıkra hükümlerine göre işe ilişkin sabit bir yer aracılığıyla yürütüldüğünde bu sabit yere işyeri mahiyeti kazandırmayan faaliyetlerle sınırlı olmadıkça, bu teşebbüs, bu Devlette, söz konusu kişinin teşebbüs için gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir.

6. Bir teşebbüs, bir Akit Devlette işlerini yalnızca kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için bu Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

7. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devletin mukimi olan veya bu diğer Devlette ticari faaliyette bulunan (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde) bir şirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse, bu şirketlerden herhangi biri diğeri için bir işyeri oluşturmayacaktır.

Madde 6
GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım ve ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Gayrimenkul varlık" terimi, söz konusu varlığın bulunduğu Akit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükarda, gayrimenkul varlığa

müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, her çeşit balıkçılık alanlarını, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletilmesi veya işletme hakkı karşılığında doğan sabit ya da değişken ödemeler üzerindeki hakları kapsayacak; gemi, uçak ve karayolu nakil vasıtaları gayrimenkul varlık olarak kabul edilmeyecektir.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7
TİCARİ KAZANÇLAR

1. Bir Akit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, söz konusu teşebbüs diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazancı yalnızca işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunduğunda, her iki Akit Devlette de bu işyerine atfedilecek kazanç, bu işyeri aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan, ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız bir nitelik kazansaydı ne kazanç elde edecek ise aynı miktarda bir kazanç olacaktır.

3. Bir işyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderleri de dâhil olmak üzere işyerinin amaçlarına uygun olan giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir.

4. İşyerine, bu işyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticari eşya satın alınması dolayısıyla hiç bir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın diğer maddelerinde ayrı olarak düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığında, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8
DENİZ, HAVA VE KARA YOLU TAŞIMACILIĞI

1. Bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi, uçak veya kara yolu nakil vasıtası işletmeciliğinden elde ettiği kazançlar, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. 1 inci fıkra hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa, bir ortak teşebbüse veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9
BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Akit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında, veya

   b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Akit Devlet teşebbüsünün ve diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında,

ve her iki halde de, iki teşebbüs arasındaki ticari ve mali ilişkilerde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, bu teşebbüslerden birisinde olması gereken, fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenip buna göre vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devletin kendi teşebbüsünün kazancına dâhil edip vergilendirdiği kazanç, diğer Akit Devlette vergilendirilen diğer Devlet teşebbüsünün kazancını içermesi ve aynı zamanda, ilk bahsedilen Devletin kavradığı bu kazancın iki bağımsız teşebbüs arasında olması gereken koşullar göz önünde tutularak, sonradan bu ilk bahsedilen Devletçe yürütülen hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olması durumunda, Akit Devletlerin yetkili makamları, kazançların düzeltilmesi hususunda bir anlaşmaya varmak için birbirlerine danışabilirler. Karşılıklı anlaşmaya varılması halinde, ilgili Akit Devlet gerekli düzeltmeleri yapacaktır.

3. Bir Akit Devlet, kendi iç mevzuatında öngörülen zaman aşımı süresinin bitmesinden sonra ve her halükarda değişikliğe uğrayacak kazancın bu Devletin bir teşebbüsünde tahakkuk ettiği yılın bitiminden itibaren 5 yıl sonra, bir teşebbüsün kazancını 1 inci fıkrada belirtilen koşullarda değiştirmeyecektir.

Madde 10
TEMETTÜLER

1. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber söz konusu temettüler, ödemeyi yapan şirketin mukim olduğu Akit Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettünün gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşmayacaktır:

a) İsviçre yönünden:

i) gerçek lehdar, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 20'sini elinde tutan bir şirket (ortaklık hariç) ise gayrisafi temettü tutarının yüzde 5'i;

ii) tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15'i;

b) Türkiye yönünden:

i) gerçek lehdar, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 20'sini elinde tutan bir şirket (ortaklık hariç) ise, iştiraklerden sağlanan kazançlar ile toplam kazancın birbirlerine oranı nispetinde kazanç vergisinden yapılan bir indirim ya da buna mukabil bir indirim yoluyla söz konusu temettüler için İsviçre Vergisi'nden bir indirim sağlanması koşuluyla gayrisafi temettü tutarının yüzde 5'i;

ii) tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15'i.

Bu fıkra, temettülerin ödendiği kazançlar yönünden şirketin vergilendirilmesini etkilemeyecektir.

Akit Devletlerin yetkili makamları, bu sınırlamaların uygulama şeklini karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazanca katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirler ile dağıtımı yapan şirketin mukim olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirleri ifade eder.

4. Diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunan bir Akit Devlet şirketinin kazancı, 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra

kalan kısım işyerinin bulunduğu Akit Devlette vergilendirilebilir. Ancak, bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşmayacaktır:

a) İsviçre yönünden, kalan kısmın yüzde 5 i,

b) Türkiye yönünden,

i) şirketin kazançları İsviçre'de vergiden muaf tutulursa kalan kısmın yüzde 5'i;

ii) tüm diğer durumlarda kalan kısmın yüzde 15'i.

5. Bir Akit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu temettü elde ediş olayı ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bu maddenin 4 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devlette kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, temettülerin kendi mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde ediş olayı ile bu diğer Devlette bulunan bir işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması durumları hariç olmak üzere, bu şirket tarafından ödenen temettüler üzerinden herhangi bir vergi alamayacağı gibi, ödenen temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazançtan veya gelirden oluşması durumunda bile, bu şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden bir dağıtılmayan kazanç vergisi alamaz.

Madde 11
FAİZ

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber bu faiz, elde edildiği Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, faizin gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi, aşağıdaki oranları aşmayacaktır:

a) Eximbank ya da amacı ihracatı teşvik etmek olan benzeri bir kuruluş tarafından ihracatı teşvik etmek amacıyla verilen, garanti edilen ya da sigortalanan bir borç ya da kredi yönünden, faizin gayrisafi tutarının yüzde 5'i;

b) faiz bir banka tarafından elde edilmişse, faizin gayrisafi tutarının yüzde 10'u;

c) tüm diğer durumlarda faizin gayrisafi tutarının yüzde 10'u.

Akit Devletlerin yetkili makamları, bu sınırlamaların uygulama şeklini karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, faizin diğer Akit Devlete ya da bu diğer Devletin Merkez Bankasına ödenmesi halinde, söz konusu faiz elde edildiği Akit Devlette vergiden istisna edilecektir.

4. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın ve kazanca katılma hakkını tanısın tanımasın, kamu menkul kıymetleri ile tahvil veya borç senetlerinden elde edilen gelirler ile her nevi alacaktan doğan gelirleri ve gelirin elde edildiği Devletin vergi mevzuatına göre ikrazat geliri sayılan diğer bütün gelirleri ifade eder.

5. Akit Devletlerden birinin mukimi olan faizin gerçek lehdarı, faizin elde edildiği diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci, 2 nci ve 3 üncü fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Faizin, bu ödemeyi yapan kişinin mukim olduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu işyeri ya da sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu faizin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin aşan kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12
GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber söz konusu gayrimaddi hak bedelleri, elde edildikleri Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu

şekilde alınacak vergi gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

Akit Devletlerin yetkili makamları, bu sınırlamaların uygulama şeklini karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, sinema filmleri ile radyo veya televizyon kayıtları dâhil olmak üzere edebi, sanatsal veya bilimsel her nevi telif hakkının, her nevi patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin kullanımı veya kullanım hakkı karşılığında veya sınai, ticari veya bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikimi için veya sınai, ticari veya bilimsel teçhizatın kullanımı ya da kullanım hakkı karşılığında yapılan her türlü ödemeyi ifade eder.

4. Akit Devletlerden birinin mukimi olan gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı, gayrimaddi hak bedelinin elde edildiği diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Gayrimaddi hak bedellerinin, bu ödemeyi yapan kişinin mukim olduğu Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette gayrimaddi hak bedelini ödemeye neden olan hak veya varlık ile bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve gayrimaddi hak bedeli bu işyeri veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu gayrimaddi hak bedelinin, işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ile gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin aşan kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 13
SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Bir Akit Devlet mukimince, diğer Akit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticari varlığına dâhil menkul varlıkların veya bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit

Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı sabit bir yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dâhil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak veya karayolu nakil vasıtalarının veya söz konusu gemi, uçak veya karayolu nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, yalnızca teşebbüsün mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilecektir.

4. 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda belirtilenlerin dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca elden çıkaranın mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilecektir. Bununla beraber, diğer Akit Devlette elde edilen ve bundan önceki cümlede bahsedilen sermaye değer artış kazançları, iktisap ve elden çıkarma arasındaki süre bir yılı aşmadığı takdirde, diğer Akit Devlette vergilendirilecektir.

Madde 14
SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Akit Devletlerden birinin mukimi olan bir gerçek kişinin serbest meslek hizmetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Bununla beraber, söz konusu hizmet veya faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve eğer:

a) bu kişi, bu diğer Devlette, söz konusu hizmet veya faaliyetleri icra etmek amacıyla düzenli olarak kullanabileceği sabit bir yere sahipse; veya

b) bu kişi, bu diğer Devlette söz konusu hizmet veya faaliyetleri icra etmek amacıyla 12 aylık herhangi bir kesintisiz dönemde, bir veya birkaç seferde toplam 183 gün veya daha uzun bir süre kalırsa,

söz konusu gelir aynı zamanda bu diğer Akit Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda, olayına göre, ya yalnızca söz konusu sabit yere atfedilebilen gelir ya da yalnızca bu diğer Devlette bulunulan süre içerisinde icra edilen hizmet veya faaliyetlerden elde edilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. “Serbest meslek faaliyetleri” terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin ve muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini ve özel mesleki beceri gerektiren diğer faaliyetleri kapsar.

Madde 15
BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukiminin bir hizmet dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri gelirler, bu hizmet diğer Akit Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen söz konusu gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

a) Gelir elde eden kişi, diğer Devlette ilgili takvim yılı içinde bir veya birkaç seferde toplam 183 günü aşmayan bir süre kalırsa, ve

b) Ödeme, diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa, ve

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir.

3. Bu maddenin bundan önceki hükümlerine bakılmaksızın, uluslararası trafikte işletilen bir gemi, uçak veya kara yolu nakil vasıtasında ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, teşebbüsün mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilebilir.

Madde 16
YÖNETİCİLERE YAPILAN ÖDEMELER

Bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devletin mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17
SANATÇI VE SPORCULAR

1. 14 ve 15 inci maddelerin hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısı gibi bir sanatçının veya bir müzisyenin ya da bir sporcunun diğer Akit Devlette bu nitelikteki şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği bu nitelikteki şahsi faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisi adına değil de bir başkası adına tahakkuk ederse bu gelir 7, 14 ve 15 inci maddelerin hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Akit Devlette vergilendirilebilir.

3. Sanatçı ya da sporcular tarafından bir Akit Devlette icra edilen faaliyetlerden elde edilen gelir veya kazanç, ücret, maaş ve benzeri gelirlere, bu Devlete yapılan ziyaretin önemli ölçüde diğer Akit Devletin, politik alt bölümünün ya da mahalli idaresinin kamusal fonlarından karşılanması halinde 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır.

Madde 18
EMEKLİ MAAŞLARI

1. 19 uncu maddenin 1 inci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler ile bu maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan düzenli ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. “Düzenli ödeme” terimi, para veya para ile ölçülebilir bir menfaat karşılığında, tam ve yeterli bir ödemede bulunma yükümlülüğüne bağlı olarak, ömür boyu veya belirli ya da belirlenebilir bir süre, belirli zamanlarda, düzenli olarak ödenecek belirli bir meblağı ifade eder.

Madde 19
KAMU HİZMETLERİ

1. Bir Akit Devletin kendisine, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine, bir kamu görevi dolayısıyla, bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya mahalli idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan yapılan ödemeler, emekli maaşları dâhil, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. Akit Devletlerden birisi, politik alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından yürütülen ticari faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında yapılan ödemelere veya emekli maaşlarına 15, 16, 17 ve 18 inci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20
ÖĞRENCİLER

1. Akit Devletlerden birini ziyareti sırasında veya hemen öncesinde diğer Akit Devletin mukimi durumunda olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya mesleki eğitim amacıyla bulunan bir öğrenciye veya stajyere, geçimini,

öğrenimini veya mesleki eğitimini sağlayabilmesi için yapılan ödemeler, söz konusu ödemelerin bu Devletin dışındaki kaynaklardan yapılması şartıyla, bu Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. 1 inci fıkrada bahsedilen bir öğrenci veya stajyer ayrıca, 1 inci fıkra kapsamına girmeyen bağışlar, burslar ve hizmet karşılığında elde edilen ödemeler yönünden, söz konusu öğrenimi veya mesleki eğitimi süresince, ziyaret ettiği Devletin mukimleri için geçerli olan vergilere ilişkin aynı muafiyet, istisna veya indirimlerden de yararlanma hakkını kazanacaktır.

Madde 21
DİĞER GELİRLER

1. Bir Akit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir hariç olmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan söz konusu gelir lehdarının diğer Akit Devlette bulunan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunması ve gelirin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması halinde bu gelire 1 inci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 22
ÇİFTE VERGİLENDİRMENİN ÖNLENMESİ

1. İsviçre mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

a) Bir İsviçre mukimi, bu Anlaşma hükümlerine göre Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, İsviçre, (b) bendi hükümleri saklı kalmak üzere bu geliri vergiden istisna edecek, ancak bu mukimin geriye kalan gelirine ilişkin vergiyi hesaplarken, istisna edilen geliri vergiden istisna edilmemiş gibi dikkate alarak bir vergi oranı uygulayabilecektir. Ancak bu istisna, 13 üncü maddenin 4 üncü fıkrasının 2 nci cümlesinde belirtilen kazançlara, bu kazançların Türkiye'de gerçekten vergilendirildiğinin kanıtlanması halinde uygulanacaktır.

b) Bir İsviçre mukimi 10, 11 ve 12 nci madde hükümlerine göre Türkiye'de vergilendirilebilen temettü, faiz veya gayrimaddi hak bedeli elde ettiğinde, İsviçre, talep edilmesi durumunda, bu mukime indirim sağlayacaktır. Söz konusu indirim;

i) bu mukimin geliri üzerinden alınacak İsviçre vergisinden, 10,11 ve 12 nci madde hükümlerine göre Türkiye'de alınan vergiye eşit bir tutarın mahsubu şeklinde olabilir. Bununla birlikte bu mahsup, mahsuptan önce hesaplanan, Türkiye'de vergilendirilebilen söz konusu gelir unsurlarına atfedilebilen İsviçre vergisi tutarını aşmayacaktır; veya

ii) yukarıdaki (i) alt bendinde belirtilen indirimin genel prensiplerini dikkate alan standartlaştırılmış formül ile belirlenen İsviçre vergisinin toplam tutar olarak indirimi şeklinde olabilir;

iii) her halükarda, en azından temettü, faiz veya gayrimaddi hak bedellerinin gayrisafi tutarlarından Türkiye'de alınan verginin mahsubunu kapsayacak şekilde, söz konusu temettü, faiz veya gayrimaddi hak bedellerinin İsviçre vergisinden kısmen istisna edilmesi biçiminde olabilir.

İsviçre, uygulanacak indirimi belirleyecek ve İsviçre Konfederasyonu'nun çifte vergilendirmeyi önlemeye yönelik uluslararası anlaşmalarının uygulanmasıyla ilgili İsviçre hükümlerine uygun olarak bir prosedür düzenleyecektir.

c) Bir İsviçre mukimi, Türk Kanun ve Kararları hükümleri uyarınca Türk vergisinden istisna edilen veya sırasıyla 11 inci maddenin 2 nci fıkrası veya 12 nci maddenin 2 nci fıkrasında belirlenen orandan daha düşük bir oranda vergilendirilen faiz veya gayrimaddi hak bedeli elde ettiğinde, söz konusu faiz ve gayrimaddi hak bedelleri üzerinden Türkiye'de alınan vergi miktarı;

i) 11 inci maddede bahsedilen faiz ödemeleri yönünden %5;

ii) 12 nci maddede bahsedilen kiralama ödemeleri yönünden %5 ve tüm diğer gayrimaddi hak bedelleri için %10

oranlarında ödenmiş kabul edilecektir.

Bu bent hükümleri, yalnızca bu Anlaşmanın yürürlükte olduğu ilk 5 yıl için uygulanacaktır.

2. Türkiye mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

a) Türkiye dışındaki bir ülkede ödenen verginin Türk vergisinden mahsubunu düzenleyen Türk mevzuatı hükümleri saklı kalmak üzere (bu hükümler buradaki genel prensipleri değiştirmeksizin zaman zaman tadil edilebilir), bir Türkiye mukiminin, İsviçre'deki kaynaklardan elde ettiği gelir (kazançlar ve vergiye tabi gelirler dâhil) üzerinden İsviçre mevzuatına göre ve bu Anlaşma'ya uygun olarak ödenen İsviçre vergisinin, söz konusu gelir üzerinden alınacak Türk vergisinden mahsubuna müsaade edilecektir. Bununla beraber bu

mahsup, söz konusu gelire atfedilebilen, mahsuptan önce hesaplanan Türk vergisi miktarını aşmayacaktır;

b) Anlaşmanın herhangi bir hükmü uyarınca bir Türkiye mukimi tarafından elde edilen gelir Türkiye'de vergiden istisna edilirse, Türkiye, bu mukimin geriye kalan geliri üzerinden alınacak vergi miktarını hesaplarken, istisna edilmiş olan geliri de dikkate alabilir.

Madde 23
AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Akit Devletin vatandaşları, diğer Akit Devlette, bu diğer Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda, özellikle mukimlik yönünden, karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden veya buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır. Bu hüküm, 1 inci madde hükümlerine bakılmaksızın, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olmayan kişilere de uygulanacaktır.

2. 10 uncu maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyeri, diğer Devlette, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır.

3. Bir Akit Devletin, diğer Akit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından, doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, bu Devletin diğer benzeri teşebbüslerinin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden veya buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

4. 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 7 nci fıkrası veya 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası hükümlerinin uygulanacağı durumlar hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devletin bir mukimine ödediği faiz, gayrimaddi hak bedeli ve diğer ödemeler, söz konusu teşebbüsün vergilendirilebilir kazancının belirlenmesi amacıyla, bu ödemeler ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi, aynı koşullarda indirilebilecektir.

5. Bu hükümler, bir Akit Devletin kendi mukimlerine şahsi veya ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Akit Devletin mukimlerine de uygulamak zorunda olduğu yönünde anlaşılmayacaktır.

6. Bu maddede "vergilendirme" terimi, bu Anlaşmanın konusuna giren vergileri ifade eder.

Madde 24
KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir kişi, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşmanın hükümlerine uygun düşmeyen bir vergileme yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, olayı mukimi olduğu Akit Devletin yetkili makamına veya durumu 23 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, vatandaşı olduğu Akit Devletin yetkili makamına arz edebilir.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatminkar bir çözüme ulaşamadığı takdirde, Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Akit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmayla konuyu çözmeye gayret sarf edecektir.

3. Akit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü veya tereddüdü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Akit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle, kendilerinden veya temsilcilerinden oluşan ortak bir komisyon kanalı da dâhil olmak üzere, doğrudan haberleşebilirler. Anlaşmaya varabilmek için sözlü görüş alışverişi gerekli görüldüğünde, bu görüşme, Akit Devletlerin yetkili makamlarının temsilcilerinden oluşan bir Komisyon kanalıyla yürütülebilir.

Madde 25
BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin uygulanmasıyla veya bu Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece, bu Anlaşma kapsamına giren vergilere ilişkin iç mevzuat hükümlerinin idaresi veya uygulanması ile ilgili olduğu öngörülen bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci madde ile sınırlı değildir.

2. Bir Akit Devlet tarafından 1 inci fıkra kapsamında alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde edilen bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca 1 inci fıkrada belirtilen vergilerin tahakkuku veya tahsilâtıyla, cebri icrası ya da kovuşturmasıyla veya bu hususlardaki itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dâhil) verilebilecektir. Bu kişi veya

makamlar söz konusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler. Yukarıda belirtilenlerle bağlı kalınmaksızın, bir Akit Devlet tarafından alınan bilgi, söz konusu bilgi her iki Devletin yasaları uyarınca başka amaçlarla kullanılabiliyorsa ve bilgiyi veren Devletin bu türden bir kullanıma izin vermesi halinde, başka amaçlarla kullanılabilir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri, hiçbir surette bir Akit Devleti:

a) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına aykırı idari önlemler alma;

b) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatı veya normal idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;

c) herhangi bir ticari, sınai, mesleki sırrı veya ticari işlemi aleni hâle getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

4. Bir Akit Devlet tarafından bu madde uyarınca bilgi talep edilmesi durumunda, diğer Akit Devlet, kendi vergi amaçları yönünden bu bilgilere ihtiyacı olmasa bile, talep edilen bilgiyi sağlamak için kendi bilgi toplama yöntemlerini kullanacaktır. Önceki cümlede yer alan yükümlülük, 3 üncü fıkradaki sınırlamalara tabi olmakla birlikte, bu sınırlamalar hiç bir surette bir Akit Devlete, sadece ulusal menfaati olmadığı gerekçesiyle bilgi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.

5. 3 üncü fıkra hükümleri hiç bir surette, bir Akit Devlete, bilginin bir banka, diğer finansal kurum, temsilci veya bir acente ya da yediemin gibi hareket eden bir kişide bulunması veya bir kişinin sermaye payları ile ilgili olması nedeniyle bu bilgiyi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır. Dolayısıyla, bu tür bir bilginin elde edilmesi amacıyla, bilginin talep edildiği Akit Devletin vergi idaresi, 3 üncü fıkra hükümlerine veya iç mevzuatında yer alan aksi yöndeki diğer hükümlere bağlı kalmaksızın bu fıkra kapsamına giren bilgilerin açıklanmasını sağlama yetkisine sahip olacaktır.

Madde 26
DİPLOMAT HÜVİYETİNDEKİ MEMURLAR VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

1. Bu Anlaşmadaki hiç bir hüküm, diplomat hüviyetindeki memurlar veya konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları veya özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları mali ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

2. Bir Akit Devletin, diğer Akit Devlette ya da üçüncü bir Devlette bulunan diplomat hüviyetindeki memuru, konsolosluk memuru ya da daimi misyonunun üyesi olan bir gerçek kişi, gönderen Devlette, toplam geliri üzerinden alınan vergiler yönünden o Devletin mukimleri ile aynı yükümlülüklere tabi ise, Anlaşmanın amaçları bakımından gönderen Devletin bir mukimi olarak kabul edilecektir.

3. Bu Anlaşma, bir Akit Devlette bulunan ve her iki Akit Devlette de gelir üzerinden alınan vergiler yönünden mukim sayılmayan uluslararası örgütlere, bu örgütlerin organları ya da memurlarına ve üçüncü bir Devletin diplomat hüviyetindeki memurları, konsolosluk memurları ya da daimi misyonunun üyesi olan kişilere uygulanmayacaktır.

Madde 27
YÜRÜRLÜĞE GİRME

1. Bu Anlaşma onaylanacak ve onay belgeleri en kısa sürede teati edilecektir.

2. Anlaşma, onay belgeleri teati edildikten sonra yürürlüğe girecek ve Anlaşma hükümleri, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan her vergilendirme yılına ilişkin vergiler için uygulanacaktır.

3. 29 Haziran 1990 tarihli mektupların teati edilmesiyle akdedilen İsviçre Federal Konseyi ile Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Hava Taşımacılığından Elde Edilen Gelirlerde Çifte Vergilendirmenin Önlenmesi Anlaşması askıya alınacak ve bu Anlaşmanın hükümleri uygulanabildiği müddetçe hüküm ifade etmeyecektir.

Madde 28
YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

Bu Anlaşma, bir Akit Devlet tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Akit Devletlerden her biri, herhangi bir takvim yılının sonundan en az altı ay önce diplomatik yollardan fesih ihbarnamesi vermek suretiyle Anlaşmayı feshedebilir. Bu durumda Anlaşma, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı takip eden Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan her vergilendirme yılına ilişkin vergiler için hüküm ifade etmeyecektir.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Anlaşmayı imzaladılar.

Fransız, Türk ve İngiliz dillerinde, ikişer nüsha halinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 18 Haziran 2010 tarihinde, Bern'de düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

İSVİÇRE FEDERAL KONSEYİ ADINA	**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ADINA**
Hans-Rudolf MERZ **Maliye Bakanı**	**Mehmet ŞİMŞEK** **Maliye Bakanı**

PROTOKOL

İsviçre Konfederasyonu ile Türkiye Cumhuriyeti arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının imzalanması sırasında imzalayan taraflar, Anlaşmanın ayrılmaz bir parçasını oluşturan aşağıdaki hükümler üzerinde anlaşmaya varmışlardır.

1. <u>4 üncü madde ile ilgili olarak</u>

4 üncü maddenin 3 üncü fıkrasının amaçları yönünden, “etkin yönetim merkezi”, işe ilişkin faaliyetlerin önemli bir kısmının yürütüldüğü ve işin yönetim ve kontrolünün yapıldığı yer anlamına gelir.

2. <u>10 uncu madde ile ilgili olarak</u>

10 uncu maddenin 3 üncü fıkrası yönünden, Türkiye açısından temettülerin, yatırım fonları ve yatırım ortaklıklarından elde edilen geliri de kapsadığı anlaşılmaktadır.

3. <u>11 inci maddenin 2 nci fıkrasının (c) bendi ile ilgili olarak</u>

2 nci fıkranın (c) bendinde belirtilen orana bakılmaksızın, Akit Devletler, iç mevzuatları uyarınca %15 oranına kadar bir vergi uygulayabilirler.

4. <u>12 nci ve 13 üncü maddelerle ile ilgili olarak</u>

12 ve 13 üncü maddeler yönünden, 12 nci maddenin 3 üncü fıkrasında kapsanan bir varlığın satışı karşılığında alınan ödemelerde, bu ödemelerin söz konusu varlıkla ilgili olarak gerçek bir elden çıkarma karşılığında yapılmadığı ispat edilemez ise 13 üncü madde hükümlerinin uygulanacağı anlaşılmaktadır. Bu husus ispat edilirse 12 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

5. <u>18 inci ve 19 uncu maddelerle ile ilgili olarak</u>

Sırasıyla 18 ve 19 uncu maddelerde kullanılan “emekli maaşları” teriminin, yalnızca periyodik ödemeleri değil aynı zamanda toplu ödemeleri de kapsadığı anlaşılmaktadır.

6. <u>25 inci madde ile ilgili olarak</u>

a) Bilgi değişimi talebinin, yalnızca talepte bulunan Akit Devletin, kendi vergisel yöntemleri çerçevesinde mevcut tüm bilgi kaynaklarını tüketmesinden sonra yapılacağı anlaşılmaktadır.

b) Talepte bulunan Devletin vergi idaresi, Anlaşmanın 25 inci maddesi uyarınca bilgi talebinde bulunduğunda, talepte bulunulan Devletin vergi idaresine aşağıdaki bilgileri sağlayacaktır:

i) inceleme veya soruşturmaya tabi kişi ya da kişilerin adı ve adresi ile eğer mevcutsa bu kişilerin kimliğinin tespit edilmesini kolaylaştıracak doğum tarihi, medeni durumu, vergi kimlik numarası gibi diğer bilgiler;

ii) talep edilen bilginin hangi döneme ait olduğu;

iii) talep edilen bilginin niteliği ile talepte bulunan Devletin, talepte bulunulan Devletten bilgiyi ne şekilde almak istediği dâhil, istenilen bilgiye ilişkin açıklama;

iv) bilginin hangi vergi amacıyla istendiği;

v) talep edilen bilgiye sahip olduğu düşünülen kişinin adı ve adresi.

c) "İlgili olduğu öngörülen" kriterinin, vergi konularında mümkün olan en geniş kapsamlı bilgi değişiminin sağlanmasını amaçladığı ve aynı zamanda, Akit Devletlerin "hedefsiz incelemeler" yürütme veya bir mükellefin vergi konularıyla ilgili olmayan bir bilgiyi talep etme özgürlüklerinin olmadığı hususunu açıklığa kavuşturduğu anlaşılmaktadır. Her ne kadar 6 (b) fıkrası hedefsiz incelemelerin meydana gelmemesinin temini için önemli idari koşullar içerse de, 6 (b) fıkrasının (i) ila (v) bentleri, etkili bir bilgi değişimini engellemeyecek şekilde yorumlanmalıdır.

d) Ayrıca, Anlaşmanın 25 inci maddesinin, Akit Devletleri, otomatik veya kendiliğinden bilgi değişimi yapma yükümlülüğüyle bağlamadığı anlaşılmaktadır.

e) Bir bilgi değişiminde, talepte bulunulan Akit Devletteki mükelleflerin haklarına ilişkin idari usul kurallarının, bu bilginin talepte bulunan Akit Devlete iletilmesinden önce geçerli olacağı anlaşılmaktadır. Ayrıca bu hükmün, bilgi değişimi sürecini engellemeyi veya lüzumsuz yere geciktirmeyi değil, mükellef açısından adil bir işlemi güvence altına almayı hedeflediği anlaşılmaktadır.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Protokolü imzaladılar.

Fransız, Türk ve İngiliz dillerinde, ikişer nüsha halinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 18 Haziran 2010 tarihinde, Bern'de düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

İSVİÇRE FEDERAL KONSEYİ ADINA	**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ADINA**
Hans-Rudolf MERZ **Maliye Bakanı**	**Mehmet ŞİMŞEK** **Maliye Bakanı**